

θημεν καὶ σήμερα θὰ πεθάνωμεν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος μας καὶ διὰ τὴν ἐδικὴν μας· ἰδοὺ τί πρέπει νὰ κάμετε, ἀμέσως νὰ πᾶτε εἰς τὰ κονάκιά σας νὰ πάρετε τὸ ταῖνι σας· ἐδιάταξα νὰ σᾶς δοθῇ καθὼς καὶ τὰ φουσέκια, ἀλλὰ νὰ ἦσθε ἑτοιμοὶ εἰς τὸ γελέκι ὅλοι οἱ δυνατοί, τοὺς δὲ ἀδυνάτους καὶ τὰ περιττὰ πράγματα, τὰ ζῶα καὶ ταῖς καπότηαις σας νὰ τὰ στείλετε εἰς τὸ ἀντικρυνὸ βουνὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου ἐδιάταξα νὰ πᾶν καὶ τὰ δικά μου πράγματα. Ἐκεῖ θὰ ἦμαι καὶ θὰ μὲ εὔρητε εἰς ὅποιανδῆποτε ἀποτυχίαν, ὃ μὴ γένοιτο. Ἄν ὁ ἐχθρὸς μᾶς νικήσῃ ἐκεῖ θὰ μαζωχθοῦμεν, τοῦτο σᾶς τὸ λέγω ἔτσι, διὰ νὰ γνωρίζετε τὸν τόπον· ἀλλὰ σᾶς τὸ λέγω καὶ τοῦτο ὅτι ἀπόψε ἦλθεν ἡ τύχη τῆς πατρίδος μας (α), καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι εἴμεθα νικηταὶ τόσον πολὺ, ὅπου ἄλλην νί-

---

(α) Ὁ Κολοκοτρώνης συχνὰ ὕπαι ἐδιέτατε τὰς θέσεις καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐκάθετο εἰς ἕνα μέρος ἔγερνε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐκαμῶνετο· ὅτι τοῦ ἤρχετο ὕπνος, καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀλίγον ἐξύπνα, ἐτριβε τὰ ῥυτίδια του ἀνεκλαδίετο καὶ ἐχασουργέτο καὶ ἔλεγεν ὅτι εἶδεν ὄνειρον μιαν γυναῖκα λομπροφορεμένην μὲ βουνίσια φορτματα καὶ διὰ τάχα ἦτον ἡ Παραγία. Καὶ ὕπαι ἔλεγεν ὅτι εἶδε τὴν Τύχην ἐννοοῦσεν ὅτι εἶδε τὴν Παραγίαν φορεμένην μὲ μπόλιαν βλάχικην, καὶ πολλαῖς φοραῖς οἱ στρατιῶται ἤθελαν νὰ πολεμήσων· καὶ αὐτὸς τοὺς ἐμπόδιζε λέγων ὅτι δὲν εἶδε τὴν Τύχην.

